

skibsværftsstøtten, kan blive overført til landbrugsstøtten, er det med SF's fulde støtte.

Kim Sejr (RV):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre gerne så værftsstøtten fjernet på globalt plan, men under de givne omstændigheder er det et forslag, vi kan støtte. Vi opfordrer selvfølgelig til, at bestræbelserne på at få fjernet værftsstøtten fortsætter i regeringen og de organer, der har mulighed for at øge presset de rigtige steder, men vi kan støtte forslaget.

Kl. 15.30

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Eftersom der er indgået en aftale på området, kan det ikke overraske, at Enhedslisten kan støtte det her forslag. Vi er gået ind i forliget, fordi vi vil medvirke til at sikre værfterne i Danmark præcis samme vilkår som de værfter, de konkurrerer med på verdensplan.

Også i Enhedslisten er tilslutningen dog uden den store begejstring. Principielt synes vi, at erhvervsstøtte kun burde gives, hvis den medvirker til øge samfundets og medarbejdernes indflydelse på virksomhederne eller er et led i at skabe en mere miljørigtig produktion.

Ingen af de betingelser er opfyldt her, men vi har alligevel vurderet, at det i det her tilfælde er nødvendigt med erhvervsstøtte, da de danske værfter reelt konkurrerer med værfter, som får en tilsvarende eller større statsstøtte. Så for at sikre beskæftigelsen har vi valgt at støtte det her forslag.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er også med i aftalen af 23. oktober 2002 om midlertidig støtte til skibsbygning, og derfor er vi selvfølgelig positive over for forslaget, selv om også vi ligesom mange af de tidligere ordførere helst havde set, at det havde været unødvendigt. Men vi ser, hvad der sker, når bare ét land begynder at give støtte. Så er der en dominoeffekt, og så bliver konkurrencen jo forvredet. Derfor må vi nødvendigvis også være med.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja, ingen ønsker loven, som hr. Ole Sohn siger, og der er ingen begejstring, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger.

Vi står nu med et forslag om en midlertidig driftsstøtte til skibsbygning. Som de fleste ved,

kæmpede regeringen til det sidste for, at der ikke blev indført en midlertidig driftsstøtteordning, men et flertal ville det anderledes. Og vi står nu med en støtteordning på op til 6 pct. på en skibsentreprise. Den udløber som bekendt næste år, og vi føler også i regeringen, at det må være nok. Der er jo indledt en WTO-sag allerede nu, og som det er fremgået af debatten, håber vi på, at det er sidste gang, at vi skal give driftsstøtte på den måde.

Vi må dog sige, at det her sikrer teknologiudviklingen i dansk skibsbyggeri, samtidig med at vi også bevarer nogle arbejdspladser. Og så håber vi, at vi kan få fair vilkår i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af redningsmuligheder for ulykkesramte personer i søer, havne og kystnære områder.

Af Frode Sørensen (S) m.fl.
(Fremsat 19/2 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at det faktisk er et forslag, som regeringen har stor sympati for, altså forslagsstillernes ønske om at øge dykkerberedskabet, så flere kan reddes ved ulykker i søer, havne og kystnære områder. Det er jo et anerkendelsesværdigt formål.

Efter regeringens opfattelse kræver det imidlertid nøjere overvejelse. Det er også et spørgs-

mål, som Folketinget har haft lejlighed til at drøfte ved tidligere lejligheder. I 1995 blev der vedtaget en ny dykkerlov, hvor der bl.a. blev taget stilling til grænserne mellem den erhvervs-mæssige og så den øvrige dykning. Loven sagde endvidere, at redningsdykning forudsætter en uddannelse som erhvervsdykker. Loven blev vedtaget med støtte fra alle partier i Folketinget.

På baggrund af et stærkt ønske fra de kommunale beredskaber blev dykkerloven imidlertid ændret i 1999 – det er ikke så længe siden – således at også de såkaldte SCUBA-dykkere kan efteruddanne sig som redningsdykkere. Også denne lov blev vedtaget med støtte fra alle Folketingets partier.

Ændringen betød jo, at flere personer havde mulighed for at efteruddanne sig som redningsdykkere. Derved skete der en væsentlig forøgelse af mulighederne for at etablere lokale dykkerberedskaber.

I den forbindelse kan jeg oplyse, at dykkerberedskabet i søer, havne og kystnære områder varetages af de kommunale beredskaber, så beredskabsområdet hører under indenrigs- og sundhedsministeren. Der er efter beredskabsloven ikke krav om oprettelse af sådanne dykkerberedskaber; det er op til de lokale myndigheder at bestemme, om der skal oprettes et dykkerberedskab i deres område efter en lokal risikovurdering og også prioritering.

Kl. 15.35

Med hensyn til de krav, der stilles for at kunne blive redningsdykker, mener jeg, at der er flere væsentlige faktorer, som må tages i betragtning. For det første er der et væsentligt hensyn at tage til redningsdykkerens egen sikkerhed. Det er ikke acceptabelt, at den, der skal foretage redningsindsatsen, selv har en urimelig risiko for at komme til skade. For det andet er det nødvendigt at se på de forhold, som redningsindsatsen typisk foregår under.

Jeg vil gerne understrege, at redningsdykning er den farligste form for dykning. Der er et enormt tidspres. Hvis personer forulykket under vand skal reddes op af en dykker og bringes til live, skal det ske inden for ganske få minutter. Der er ikke mulighed for at planlægge den konkrete dykning, forholdene er ofte meget ugunstige, f.eks. mørke, storm, is, vanskelige adgangsforhold, redning af mennesker indespærret i forulykkede biler, osv.

Jeg mener altså ikke, at denne form for dykning på nogen måde kan sammenlignes med fritidsdykning, hvor dykningerne er velplanlagte, foregår under gunstige vejrforhold, uden tidspres, og hvor formålet er en rekreativ oplevelse.

Det er derfor nødvendigt, at redningsdykkere har en uddannelse, der sikrer en forsvarlig indsats og nedsætter den enkelte dykkers risiko for at komme til skade under redningsindsatsen.

Jeg mener også, at vi her i salen har et ansvar for, at redningsdykkeren er uddannet til at løse denne vanskelige opgave. Den nuværende uddannelse imødekommer disse krav. Regeringen finder derfor ikke, at der generelt skal slækkes på kravene til uddannelsen som redningsdykker, men jeg er enig med forslagsstillerne i, at vi godt kan se på mulighederne for at øge antallet af dykkere med uddannelsen som redningsdykker, når det bare kan ske, uden at sikkerheden reduceres.

Forslagsstillerne peger på uddannelsen i Tyskland som en model, hvor en fritidsdykker bliver redningsdykker på det, der hedder trin 1 ud af tre niveauer. Behovet for dykkerberedskaber i Danmark er jo først og fremmest blevet påpeget i forbindelse med ulykker, hvor biler er kørt i havnen. For lige netop redningsopgaver af denne karakter vil den tyske ordning ikke tillade dykkere på trin 1 at udføre opgaven. Regeringen finder således ikke, at der vil være væsentlige fordele ved at anvende den tyske model.

Der er imidlertid nogle af fritidsdykkerne, der er endog meget velkvalificerede, ligesom nogle fritidsdykkeruddannelser indeholder elementer, der måske bør kunne overføres til erhvervsdykkeruddannelsen.

Regeringen vil derfor i stedet undersøge, hvorvidt dykkeruddannelsen kan forkortes, kan billiggøres gennem en meritordning. Vejen til at blive redningsdykker bliver på den måde kortere; vi vil således se på, om der er elementer fra nogle af de bedste fritidsdykkeruddannelser, der kan meritoverføres til erhvervsdykkeruddannelserne. En sådan meritoverførsel vil kunne ske med hjemmel i den nugældende dykkerlov.

Jeg har på baggrund heraf anmodet Dykkerrådet om at se på disse spørgsmål og vil orientere Tinget om resultatet af disse overvejelser.

Regeringen finder således ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for de lovændringer, som forslagsstillerne lægger op til. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget i den foreliggende form, men er åben for en dialog på området.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Ja, det gik jo så godt, lige indtil sidst. Jeg vil gerne høre ministeren: For 3 år og godt 3 måneder siden vedtog et enigt Folketing en ny lov, som, hvis man nu går ned i de kommentarer, der var, skulle sikre en større uddannelse af dykkere med henblik på at kunne redde menneskeliv.

Nu siger ministeren, at lovgivningen gav dykkerne muligheder for at efteruddanne sig og etablere flere dykkerberedskaber. Derfor mit spørgsmål: Kan ministeren løfte sløret for, hvor mange der er blevet uddannet i løbet af de der godt og vel 3 år, og hvor mange yderligere dykkerberedskaber der er?

Det sidste spørgsmål i denne omgang er: Mener ministeren fortsat, at det skal være op til kommunerne at etablere egentlige redningsdykkerberedskaber?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der blev spurgt, hvor mange redningsdykkere der er uddannet, siden loven blev ændret i 1999. Dertil kan jeg sige, at Søfartsstyrelsen siden lovens vedtagelse har godkendt to uddannelser, dels en uddannelse fra Transporterhvervets UddannelsesRåd, dels en uddannelse på Erhvervsuddannelsescenter Midt i Viborg. Det første hold med ca. 10 elever gennemførte uddannelsen i foråret 2002 på Landtransportskolen i He-dehusene i AMU-regi, Erhvervsuddannelsescenter Midt i Viborg har endnu ikke afholdt kurser.

Kl. 15.40

Jeg kan sige, at på det første kursus kom alle eleverne fra Københavns Brandvæsen og Falck. Der er således ingen fra de lokale beredskaber fra resten af landet. Det kan selvfølgelig have mange årsager, men det er også klart, at med den efterspørgsel, der er efter kurserne, er der også grænser for, hvor mange der kan afholdes, og hvor lang tid det vil tage at få et landsdækkende beredskab. Som andre steder er der jo også en sammenhæng mellem udbud og efterspørgsel i denne sag.

Jeg vil gerne sige til hr. Frode Sørensen, at jeg ikke er afvisende over for, at vi på det her område prøver at se på, om vi kan gøre det lidt bedre. Vi kender alle sammen de ulykkelige sager, der har været i pressen, men tingene må også hænge sammen, og jeg tænker på, som jeg nævnte i min tale, at det ikke er noget ufarligt job. Vi skal hele tiden sørge for, at de mennesker, der uddannes

på området, er veluddannede. Det kan være under meget farlige forhold og også med tab af liv til følge, hvis man presser en fritidsdykker ud på det her.

Alt i alt vil jeg sige, at vi er positive, hvad angår dialogen, men det er ikke nogen nem sag blot at sige, at vi gør det hele meget nemmere.

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at vi i Venstre har stor forståelse og stor sympati for formålet med det beslutningsforslag, som vi her har til behandling, nemlig at sikre et bedre og mere effektivt dykkerberedskab i tilfælde af ulykker i søer, havne og kystnære områder. Vi forstår glimrende de positive intentioner i forslaget, som jo har baggrund i ofte meget alvorlige ulykker.

Vi kan imidlertid ikke støtte beslutningsforslag B 93, som det foreligger. Det er vores opfattelse, at den allerede eksisterende uddannelse i redningsdykning er tilfredsstillende. Uddannelsen tager højde for, at redningsdykning er den farligste form for dykning overhovedet. Dykkeren er underlagt et enormt tidspres og ofte meget besværlige ydre faktorer: storm, mørke, is, mudrede bundforhold og andre ting, som kan gøre en redningsaktion farlig og vanskelig.

Der er stor risiko for, at dykkeren selv bringes i livsfare, hvis han ikke er i besiddelse af en uddannelse på højt niveau. Det er altså baggrunden for, at vi ikke kan støtte, at kravene til uddannelsen gøres lempeligere. Vi mener, at det høje faglige niveau i den nuværende uddannelse må bevares.

Men det er til gengæld rigtigt, synes vi, at man bør se på mulighederne for at øge beredskabet af redningsdykkere, og i den forbindelse har jo den tyske model været nævnt som en mulighed, den model, der går ud på, at en fritidsdykker får lov til at agere som redningsdykker på niveau 1 ud af tre mulige niveauer.

Men når man imidlertid ser på de ulykker, der typisk er tale om i Danmark, ulykker, som kræver assistance fra redningsdykkere, ja, så er det i de fleste tilfælde situationer, hvor en bil er kørt i havnen, og den opgave vil ikke kunne udføres af en fritidsdykker på niveau 1. Den tyske model egner sig således efter vores opfattelse ikke, i hvert fald umiddelbart, til at blive overført til danske forhold.

Vi mener derimod, at det kan være relevant at se på mulighederne for en meritordning i forbindelse med dykkeruddannelsen. Det er ifølge

dykkerloven kun erhvervsdykkere og såkaldte SCUBA-dykkere, der kan uddanne sig til redningsdykkere.

Men hvis det er muligt, at nogle af elementerne fra fritidsdykkeruddannelsen eventuelt kan overføres til erhvervsdykkeruddannelsen, er vi positive. Det kan nok lade sig gøre ved at overføre merit af delelementer fra fritidsdykkeruddannelsen; så vil vi på den måde kunne udvide rekrutteringsgrundlaget, og det er vi positive over for.

Kl. 15.45

Til sidst vil jeg blot lige sige, at i forbindelse med diskussionen om at udvide dykkerberedskabet i Danmark bør vi jo også have for øje, at nok er Danmark et lille land, men vi har meget forskellige vilkår og behov i denne her sammenhæng, og det bør der naturligvis også tages højde for.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Da vi for godt 3 år siden behandlede lovforslaget her, var Venstres ordfører inde på, at man med det daværende lovforslag så muligheden for at øge rekrutteringen til en væsentlig samfundsmæssig opgave. Og jeg vil gerne spørge Venstres nuværende ordfører, hr. Kim Andersen, om han mener, det er lykkedes.

Jeg kan sige, at Venstres daværende ordfører også hed Kim Andersen. Og så vil jeg give den oplysning, at jeg selvfølgelig gerne vil introducere hr. Kim Andersen for den tyske model, som efter min mening i allerhøjeste grad giver mulighed for også at redde folk, der er kørt i havnen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Kim Andersen går jeg ud fra gerne vil have lov at svare.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg skal bekræfte, hvad vi sagde i sin tid, og det er sådan set også i tråd med det, jeg har sagt her i dag, og som vi opfordrer ministeren til at arbejde videre med, og som ministeren har sagt, han vil arbejde videre med. Jeg er sikker på, at hvis vi havde haft den nuværende minister på det tidspunkt, hvor vi sidst talte om det her lovforslag, så havde vi allerede været meget længere.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Frode Sørensen for en kort bemærkning. Nå, som ordfører. Jamen så er det hr. Frode Sørensen som ordfører.

Frode Sørensen (S):

Mange tak. Når en person aktiverer 112, fordi en anden person er faldet i en havn, en å, en sø eller lignende, så må det være en samfundsopgave, at den nødstedte får de bedst mulige chancer for at blive reddet, kombineret med at den, som skal udføre redningen, har den fornødne og nødvendige uddannelse.

Når Socialdemokraterne fremsætter dette beslutningsforslag om at pålægge erhvervsministeren at sikre et godt og dækkende redningsberedskab i Danmark, så har det ét formål: Vi ønsker at redde mennesker fra at drukne i søer, havne og ved kysterne i hele Danmark.

Loven blev sidst revideret i 1999. Et enigt Folketing vedtog lovforslag nr. L 100. Et enigt Folketing troede, at nu ville der blive uddannet flere redningsdykkere, men hvad er der sket? Stort set – som ministeren også har bekræftet – er der ikke uddannet flere redningsdykkere og i hvert fald ikke uden for Københavnsområdet.

Baggrunden herfor er formentlig, at uddannelseskravet til redningsdykkerne måske var meget højt. Jeg vil gerne sige: Det her er ikke en discountløsning, vi lægger op til. Og det betød i hvert fald, at alt for få blev uddannet. Kort sagt: Vi fik ikke et godt udbredt redningsdykkerberedskab af god kvalitet.

Der er kun seks byer, som har et dykkerberedskab og heraf er der kun to, som har det, vi kalder et minuterberedskab. Så hvis man ikke bor i København, i Lyngby, Nykøbing Falster, Odense, Esbjerg, Aalborg, ja, så bliver man ikke reddet, hvis man kører i havnen eller falder i søen.

Det blev skæbnsvangert for en 58-årig mand for 13 dage siden. Søndag den 2. marts kørte han i havnen. Desværre var det i Helsingør. Da dykkerne godt en halv time senere nåede frem fra Lyngby, var det for sent. Han var druknet. Det lokale beredskab mener, at havde der været røgdykkere, eksempelvis røgdykkere med den fornødne efteruddannelse som redningsdykkere, så havde manden været i live i dag.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at en del af min interesse for det her forslag skyldes, at i februar 2002 kørte fire unge mænd i havnen i Aabenraa. To druknede. Det tog dykkerne 2½ time at køre til Aabenraa. De skulle hele vejen fra Odense. Jeg spørger: Er det rimeligt?

Det betaler sig at have et beredskab, der kan nå frem i tide. Det så vi heldigvis for et par måneder siden. En kvinde kørte i havnen ved Langelinie i København. Dykkerne var kort efter på pletten. Hun blev reddet op i tide. Den chance havde hun ikke fået i de fleste andre danske havne.

Vi må sørge for, at det her beredskab udbygges. Det lovede vi hinanden, kære minister, i 1999. Man skal have en reel chance, også hvis man bor i Skagen eller i Sønderborg. Og børn i Hanstholm eller i Helsingør kan altså ikke holde vejret længere end børn på Esplanaden.

Det er altid svært at tale om økonomi, når det drejer sig om menneskeliv, men ikke når de to ting efter min mening går op i en højere enhed. Uddannelse til redningsdykker efter den nuværende lovgivning er lang, og den koster naturligvis penge. Penge som kommunerne tilsyneladende ikke har, så enten må regeringen jo altså afsætte flere penge, som den uddannelse koster, eller også må vi se, om der er andre muligheder.

Kl. 15.50

En sikker redningsdykkeruddannelse målrettet mod beredskabernes røgdykkere kunne være en fornuftig løsning. Uddannelsen skal sigte på redningsdykning og ikke på erhvervsdykning.

Redningsdykkerne skal ikke svejse bolværk under vand, bjerge biler, reparere skibsskruer eller lave sprængninger under vand. Redningsdykkere skal kun dykke ned, smadre en bilrude og så få folk op i live. Og naturligvis skal alle opgaver af erhvervsmæssig karakter fortsat være erhvervsdykkernes domæne.

Nu er det bare let at forlange, at ministeren skal gøre dette og hint. Derfor vil jeg gerne foreslå, som ministeren selv var inde på, at vi etablerer en redningsdykkeruddannelse svarende til den, man kender i Tyskland, hvor man efteruddanner egnede brandfolk.

Og for dem, der ikke er bekendt hermed, så ligner forholdene i Slesvig-Holsten og Hamburgområdet til forveksling vore områder i fjorde, søer og kyster. Der er to niveauer i det tyske beredskab. Dykning ned til 10 m og dykning ned til 20 m kræver selvfølgelig en forskelligartet uddannelse.

Men lad mig til sidst bare opridsede dette lille scenarie: Grænsen mellem Danmark og Tyskland går midt igennem Flensborg Fjord. Og det er sådan, at farvandet ved den sydlige del af Okseøerne er tysk farvand, og nordsiden er dansk farvand. Hvis den nødstedte er i tysk farvand, så rykker tyske redningsdykkere med de før-

nævnte niveauer ud. Hvis de nødstedte er på nordsiden i dansk farvand, og de er under vand, så må man rekvirere nærmeste hjælp fra Esbjerg eller Odense.

Jeg håber, Folketinget vil tage positivt imod dette forslag.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti har stor sympati for dette beslutningsforslag. Det er ikke acceptabelt, at store dele af Danmark i dag reelt står uden noget dykkerberedskab i tilfælde af ulykker.

For at blive redningsdykker kræver den nuværende lovgivning, at man er uddannet erhvervsdykker eller SCUBA-dykkeruddannet. Forslagsstillerne argumenterer, at det i praksis ikke har haft den tilsigtede effekt, efter at man regulerede loven i 1999. I 1999 slækkede vi på kravene, så også SCUBA-dykkere kunne tage uddannelsen, men det har siden vist sig, at det heller ikke har været tilstrækkeligt.

Med dette beslutningsforslag lægger man så op til en ny redningsuddannelse etableret efter en tysk model. Det betyder, at der nu også åbnes mulighed for, at røgdykkere, der har været ansat i beredskabet i mindst 2 år, også kan tage dykkeruddannelsen.

Den foreslåede uddannelse ser i udgangspunktet ganske glimrende ud, men Dansk Folkeparti vil gerne have undersøgt, hvorfor den reviderede lov fra 1999, som dog blev tiltrådt af samtlige partier i Folketinget, tilsyneladende ikke har virket, som vi havde håbet på, inden man går videre og etablerer en helt ny dykkeruddannelse.

Ligeledes ønsker Dansk Folkeparti at sikre, at en eventuel nyetableret uddannelse i givet fald bliver en uddannelse, private får mulighed for at byde ind på.

Vi håber også, at erhvervsministeren under udvalgsarbejdet vil løfte sløret og komme med en forklaring på, hvorfor der bliver uddannet så få redningsdykkere i Danmark. Derudover ønsker vi også ministerens eventuelle bud på, hvordan en eventuel uddannelse kan se ud, så vi får folk interesseret i at tage denne uddannelse.

Disse ting er vigtige, og de skal belyses i udvalget, men derudover kan Dansk Folkeparti tilslutte sig forslaget.

Carina Christensen (KF):

Jeg skal også starte med at sige, at vi naturligvis også synes, at det her er et meget sympatisk forslag. Og jeg vil da også godt takke hr. Frode Sø-

rensen for et meget godt og oplysende ordførerindlæg.

Vi skal selvfølgelig redde så mange menneskeliv ved ulykker, som det overhovedet er muligt. Og det er klart nødvendigt med en meget hurtig indsats, hvis man skal have nogen som helst chance for at redde nogle personer, der eksempelvis er kørt i havnen med deres bil.

Det er op til de lokale myndigheder at bestemme, om der skal oprettes et dykkerberedskab i deres område ud fra en lokal risikovurdering og prioritering. Og desværre så er det kun fem eller seks byer i Danmark, der i dag har sådan et beredskab.

Det er vanskeligt at vurdere, hvorfor man de fleste steder vælger ikke at have et dykkerberedskab, men omkostningerne ved uddannelsen og uddannelsens varighed kan godt være medvirkende årsager.

Det ændrer dog ikke ved, at vi er meget betænkelige ved at lave nogle ændringer, der kan betyde en devaluering af redningsdykkeruddannelsen. Det kan godt være, at en kortere uddannelse ikke vil være så dyr, og at den dermed ville være mere attraktiv for beredskaberne og de lokale myndigheder, men det er uhyre vigtigt, at vi ikke slækker på uddannelsens kvalitet. Det er ikke hvem som helst, der kan blive redningsdykker.

Kl. 15.55

Arbejdet er utrolig krævende fysisk som psykisk. Der er tale om en meget farlig form for dykning, og det er vigtigt, at de folk, der sendes ud til redningsulykker, er godt rustet til opgaven. Det kræver solid dykkererfaring, og det er altså ikke nok, at man har en uddannelse på området. Uddannelsen skal holdes ved lige, så man ikke bliver overrasket i de farlige situationer.

Erhvervsdykkere bruges netop næsten daglig til forskellige dykkeropgaver, og deres erfaring på området er altså stor. Redningsdykkere i de lokale beredskaber bruges heldigvis langtfra så ofte, og det kan derfor være sværere for dem at holde træningen ved lige. Det skal man altså også holde sig for øje, når man foreslår at uddanne mange flere. De lokale myndigheder og beredskaberne skal altså også afsætte tid og midler til løbende efteruddannelse af dykkerne.

Vi synes, det er en god idé, som ministeren også er inde på, at se på, om vi eventuelt kan opgradere nogle af fritidsdykkerne til at fungere som redningsdykkere, eventuelt ved at åbne op for at nogle af elementerne fra deres uddannelse kan meritoverføres til erhvervsdykkeruddannel-

serne. Det gode ved det forslag er efter vores opfattelse, at der er tale om folk, der dykker regelmæssigt og altså holder deres træning ved lige i modsat visse redningsdykkere fra selve beredskabet. I nogle byer bruger de måske kun deres uddannelse 2-3 gange om året.

Vi vil derfor afvise forslaget, men vi er glade for den ændring, som ministeren lægger op til, og som forhåbentlig vil medvirke til en forbedring på området.

Ole Sohn (SF): Jeg synes for så vidt, at sagen er meget enkel. Vi skal have et optimalt dykkerberedskab i alle havne, alle områder. Og derfor synes jeg, at det forslag, som Socialdemokraterne har fremsat, er yderst positivt. Og jeg synes også, det var meget velunderbygget med hr. Frode Sørensens ordførertale.

Jeg kan forstå på nogle af de indvendinger, der er kommet fra bl.a. Det Konservative Folkeparti og Venstre – regeringspartierne – at man er bange for at devaluere uddannelsen.

Det er et forståeligt forbehold at have, men det berettiger ikke efter min opfattelse til at sige: Så kan vi ikke støtte forslaget. Så må man finde en vej til at sikre, at man får det tilstrækkelige antal kvalificerede dykkere. Om det bliver under den ene eller anden form, er jeg ikke i stand til her at kunne tage stilling til eller har ekspertise til at kunne give svar på. Men efter vores opfattelse er det nødvendigt, at vi lægger os i selen for at sikre, at vi får et optimalt dykkerberedskab.

Med de bemærkninger og med den begrundelse kan vi støtte det af Socialdemokraterne fremsatte forslag. Vi håber naturligvis også, at ministeren under udvalgsarbejdet kan bidrage til at sikre, at der kan findes en farbar vej, sådan at man kan få lavet den bedst mulige optimale løsning, sådan at dykkerberedskabet kommer til at leve op til det, sådan at vi selvfølgelig alle sammen, uanset om man har været lidt kritisk over for forslaget, har en fælles indstilling om, at vi skal have et optimalt dykkerberedskab.

Men jeg mener, at forslaget her er velegnet til, at vi nu får løst den opgave, som skal løses.

Kim Sejr (RV): Der er ingen tvivl om, at vi i vores beredskab skal sørge for at kunne redde så mange menneskeliv som mulig. Først og fremmest skal vi selvfølgelig have et forebyggende arbejde, så man helt undgår, at personer kommer i en situa-

tion, hvor deres liv er truet. Men da man ikke kan undgå ulykker helt, skal vi kunne sætte ind, når uheldet er ude.

Den lempelse, der blev foretaget med lovgivningen i 1999, havde jo til hensigt at få frembragt flere redningsdykkere, i og med det blev muligt at udføre redningsdykkeropgaver med den såkaldte SCUBA-dykkeruddannelse i modsætning til tidligere, hvor en erhvervsdykkeruddannelse var påkrævet.

Vi fik altså skabt bedre rammer for dykkeruddannelsen, og vi forventede at opnå et velfungerende og sikkert redningsberedskab. Lovforslaget skulle altså være med til at forbedre mulighederne for at kunne etablere og opretholde kommunale dykkerberedskaber.

Det er en intention, vi i Det Radikale Venstre ønsker at fastholde. Vi er parat til at gøre noget, såfremt virkeligheden viser sig at ligge langt fra intentionerne. Og det, som forslagsstilleren lægger op til, er så, om det nuværende uddannelseskraft til redningsdykning kan ændres, fordi det måske i sig selv kan være en barriere for at få et redningsdykkerberedskab etableret.

Kl. 16.00

Det er et spørgsmål, som vi gerne ønsker nærmere belyst, inden vi tager endelig stilling i den her sag. Vi ønsker beredskabets egen vurdering af situationen. I hvilket omfang er der mangel på redningsdykkere, er der grundlag for at etablere en anden og måske billigere uddannelse, uden at det gør ud over kvalitet og sikkerhed, og hvor omfattende bør beredskabet egentlig være?

Ministeren har været inde på nogle muligheder. Det er blevet nævnt, at der blandt de kommunale beredskaber jo netop ikke er et krav om dykkerberedskaber, og der kan være forskel på risikovurderingen. Jamen så må vi jo spørge efter risikovurderingen ude hos beredskaberne og så få et overblik over det, og ud fra det samlede risikobillede må vi kunne få en oversigt over, hvad behovet for et beredskab på dykkerområdet er.

Det er Det Radikales Venstres indstilling til den sag.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I Enhedslisten har vi meget sympati for Socialdemokratiets forslag. Der må selvfølgelig ikke under nogen omstændigheder være meget store huller i det danske beredskab.

Vi har nogle spørgsmål, som vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet, herunder hvor

fintmasket et beredskab man har i tankerne, og så er der selvfølgelig nogle spørgsmål vedrørende den uddannelse, man ønsker at etablere, men under udvalgsarbejdet vil Enhedslisten arbejde positivt for forslaget og så få belyst de problemstillinger, der eventuelt dukker op, hen ad vejen.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Tak til Socialdemokraterne for forslaget. Vi er glade for, at der igen bliver sat fokus på området, og vi er enige i, at det er nødvendigt at sikre, at redningsberedskabet dækker bredt både med hensyn til indsatsområder og geografisk placering.

Vi er således enige i, at det er ikke er tilfredsstillende, at så få byer har den nødvendige dykkerassistance ved redningsopgaver. Kristeligt Folkeparti kan umiddelbart støtte forslaget.

Frode Sørensen (S):

Med den her modtagelse kan jeg kun sige, at mit humør skal være som det dejlige solskinsvejr udenfor, ingen som helst tvivl om den side af sagen.

Jeg fornemmer egentlig også på dem, som har taget lidt forbehold – jeg tænker på regeringspartierne – at der er nogle åbninger, som vi kan nå frem til. Jeg skal præsentere det, der ligger i den tyske model, som jeg måske nok tror kan gøre, at nogle problemer bliver ført af vejen dér. Jeg kan i hvert fald sige, at der er sikkerhed omkring den side af sagen, men det, der også ligger i tankerne, er jo, at man ikke bare skal sende en enkelt dykker ud. Der skal nok være to for at sikre den fulde sikkerhed.

Fru Carina Christensen var inde på devalueringen af uddannelsen. Det bliver der under ingen omstændigheder tale om her. Vi skal ikke sende nogen på farlige opgaver, uden at de har fået den fornødne uddannelse. Det er jo heller ikke ufarligt at gå ind i et brændende hus. Det skal man både have den fornødne uddannelse og en løbende efteruddannelse til.

Men vi er jo altså i en situation i Danmark, at vi har 7.000 km kystlinje, så der er altså heldigvis massevis af træningsmuligheder til at få sikret, at man altid er up to date på det her område.

Og til hr. Kim Sejr vil jeg sige, at selv om der var sådan et lille forbehold omkring det, så vil jeg nu tillade mig at tage det som et positivt udsagn, og jeg vil gerne være med til at drøfte det, også ud fra det, vi kalder den tyske model, som indeholder massevis af gode muligheder. Jeg kan da afsløre her, at jeg selv plus nogle fra be-

redskabschefforeningen har været i området og set, hvordan det virker i praksis, og jeg tror, vi med dette kan få skabt et beredskab, som kan være med til at redde flere mennesker, end det sker for øjeblikket.

Vi kan selvfølgelig ikke redde alle, men for hver ekstra, vi kan redde, så er der vundet en masse ting, og det synes jeg vi skal bestræbe os på i fællesskab. Bl.a. tror jeg, at det vil være væsentligt, at vi gør op med det der med, om det kan være rimeligt, hvis man i nogle områder på grund af økonomi siger: Jamen vi har ikke et redningsberedskab i et større område. Det kan efter min mening ikke være rimeligt. Det er en fælles samfundsmæssig opgave, og så må vi jo i forbindelse med finanslovdraftelserne til næste år hjælpe ministeren med at finde de beløb, som jeg gerne vil sige i hvert fald i forhold til statens totale regnskab og budget er småpenge.

Men utrolig mange tak for den positive modtagelse af det her. Det har glædet mig rigtig meget.

Kl. 16.05

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 18. marts 2003 kl. 12.00, og jeg understreger, at det bliver kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.06